

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... ügyvéd által képviselt ... I. rendű és II. rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felperesnek az ... Ügyvédi Iroda az ... Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. ... ügyvéd) és a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. ... ügyvéd) által képviselt ... alperes ellen szolgáltatási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. december 16-án kelt, a 32.G.40.554/2012/34. számú kiegészítő ítélettel 2015. január 29-én kiegészített 32.G.40.554/2012/32. számú ítélete ellen a felperesek részéről 36., 38., és 39. sorszámon benyújtott fellebbezések folytán indult másodfokú eljárásokban - a 10.Gf.40.214/2015. számú ügynek a jelen ügghöz történt egyesítését követően - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 631.417 (Hatszázharmincegyezer-négyszázötvenhét) forintot, a II. rendű felperesnek 420.644 (Négyszázhuszezer-hatszáznegyvennégy) forintot, továbbá ezen összegek 2007. augusztus 16. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt, 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékkal növelt összegének megfelelő késedelmi kamatát, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 180.000 (Egyszáznyolcvanezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 1.698.400 (Egymillió-hatszázkilencvennyolcezer-négyszáz) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket,

kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.000 (Egyszázhuszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget; megállapítja, hogy a II. rendű felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 1.132.300 (Egymillió-egyszázharminckettőezer-háromszáz) forint jogorvoslati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Az I. rendű felperesi jogelőd ... Kft. (a továbbiakban: I. rendű felperes) mint bérbeadó és az alperesi jogelőd ... Zrt. (a továbbiakban: alperes) mint bérlő 2006. december 13-án írásba foglalt szolgáltatási szerződést kötöttek, amelyben az I. rendű felperes azt vállalta, hogy 2007. január 1. napjától 2007. december 31. napjáig a szerződés szerinti szolgáltatási díj ellenében az 1. számú mellékletében meghatározott műsorsugárzási időpontokban biztosítja alperes számára az adások lebonyolításához szükséges, tételesen felsorolt technikai és személyi feltételeket (I. és II. pont). Rögzítették továbbá, hogy az adásokat követően naponta jegyzőkönyv készül, amelyet mindkét fél részéről egy-egy kompetens személy ír alá; ha jegyzőkönyv nem készül, az adás elfogadottnak tekintendő (IV. pont). Abban is megállapodtak, hogy a szerződés közös megegyezéssel vagy rendkívüli felmondással szüntethető meg, a rendkívüli felmondásra alapul szolgáló súlyos szerződésszegésnek minősül a felperesi bérbeadó részéről az I.2. pontban meghatározott szolgáltatás teljesítésének elmaradása, korlátozása, vagy késedelme (VI.2. pont).

Az alperes 2007. április 21-én e-mailben azt kérte az I. rendű felperestől, hogy 2007. április 21-től kezdődően a stúdió kapacitás (technika és személyzet) az érvényben lévő szerződésnek megfelelően álljon rendelkezésre továbbra is, ebben tehát annak ellenére sincs változás, hogy a műsort a televíziók felé a ... szolgáltatja.

2007. április 23-án küldött e-mailjében alperes arról tájékoztatta az I. rendű felperest, hogy továbbra is vizsgálja a felek közötti szerződés esetleges közös megegyezéssel történő megszüntetésének lehetőségét; amennyiben az I. rendű felperes által küldött ajánlatnál alacsonyabb összegű végkielégítésben nem tudnak megállapodni, úgy továbbra is igényt tart a szerződésben szereplő teljes körű szolgáltatásra, a technikai és a személyi háttérre egyaránt kiterjedően, amelynek meglétét bármikor jogosult ellenőrizni, és amennyiben nem áll rendelkezésre, élni fog a szerződés adta lehetőségekkel.

Az alperes felkérésére eljáró dr. ... mint dr. ... közjegyző mellett működő közjegyzőhelyettes 2007. július 22-i keltezéssel tanúsítványt (jegyzőkönyvet) állított ki a felperes által bérelt, az alperessel kötött szolgáltatási szerződésben foglaltak teljesítéséhez is igénybe vett stúdiót magában foglaló ... szám alatti ... telephelyen 2007. július 22-én az alperes alkalmazottai által tartott ellenőrzésről.

Az alperes 2007. július 26-i keltezéssel rendkívüli felmondást küldött az I. rendű felperesnek, amelyben közölte, a szerződést annak VI.2. pontja alapján „a mai nappal” rendkívüli felmondással megszünteti, ennek oka, hogy alperes munkatársai közjegyző jelenlétében 2007. július 22-én a szerződés 1. számú mellékletében „biztosított” sugárzási időpontban megjelentek a stúdióban, azonban az zárva volt, a szerződés I.2. pontjában megjelölt feltételek nem voltak biztosítva.

A részére 2007. július 30-án kézbesített rendkívüli felmondást az I. rendű felperes nem fogadta el, vitatta az alperes által állított szerződésszegését.

A felek közötti egyeztetések nem vezettek eredményre.

Az I. rendű felperes 2007. december 3-án előterjesztett, az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4. § (4) bekezdésére, 313. §-ára és 314. §-ára alapított keresetében alperest szolgáltatási díj címén 35.384.361 forint és meghatározott részösszegek után a kereset szerinti időponttól késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. A követelt összegből 12.320.261 forint és járulékai megfizetésére a 2007. július és augusztus havi szolgáltatási díj, a további 23.054.000 forint és járulékai megfizetésére elsődlegesen a 2007. szeptember-december hónapokra járó szolgáltatási díj, másodlagosan kártérítés címén tartott igényt. Állította, 2007. július 22-én 24.00 órakor, a szolgáltatási szerződés szerinti műsorsugárzási időpontban a szerződésben meghatározott technikai és személyi feltételeket maradéktalanul biztosította, a stúdió a szerződésben foglaltaknak megfelelően az alperes rendelkezésére állt. A közjegyzőhelyettes által felvett, 23 óra 55 perckor lezárt ellenőrzési jegyzőkönyv nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a szerződés szerinti adásidő

kezdetekor a felperesi stáb ne tartózkodott volna teljes létszámmal a stúdióban. Ezzel szemben a ... utcai portán vezetett kulcsfelvételi napló adatai és az egyéb bizonyítékok alapján aggálytalanul megállapítható, hogy a felperesi stáb ... utca felőli portán keresztül érkező tagjai 23 óra 40 perckor magukhoz vették a stúdió kulcsát. Az azonnali hatályú felmondás jogszabálysértő, nem felel meg a szolgáltatási szerződés VI.2. pontjában foglaltaknak, ezért a szerződést nem szüntette meg. Tekintettel arra, hogy a szerződés megszüntetésére közös megegyezéssel sem került sor, alperes nem mentesülhet a szerződésben meghatározott szolgáltatási díj fizetési kötelezettsége alól. A felmondás érvénytelenségéből következően alperes jogos ok nélkül tagadta meg 2007. július 30-át követően a szolgáltatási díj megfizetését, fizetési kötelezettsége ezért a Ptk. 313. §-ára figyelemmel kártérítés címén is fennáll.

Alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Egyebek mellett előadta, miután az I. rendű felperes annak ellenére nem járult hozzá a perbeli szolgáltatási szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséhez, hogy az élő műsorok sugárzásának megszűnése következtében a stúdió igénybevétele alperes számára 2007. április 21. napjától okafogyottá vált, a stúdiót továbbra is köteles volt a szerződésben meghatározott műsorsugárzási időpontokban a I.2. pontban meghatározott technikai és személyi feltételek biztosításával az alperes rendelkezésére bocsátani, készenlétben tartani. A közjegyzőhelyettes által a 2007. július 22-én éjszaka történt helyszíni ellenőrzésről készített jegyzőkönyv (tanúsítvány) és DVD felvétel bizonyítja, hogy az ellenőrzés időpontjában I. rendű felperes ezen kötelezettségeinek nem tett eleget, mert a stúdió zárva volt, ott senki nem tartózkodott, ugyanakkor a stúdiónak legalább 30 perccel a 24.00 órai adáskezdést megelőzően már adásra kész állapotban kellett volna lennie. Ez az I. rendű felperesi mulasztás a szerződés VI.2. pontja szerinti olyan súlyos szerződésszegésnek minősül, amely alapul szolgált a szerződés azonnali hatályú alperesi felmondására, így annak folytán a szerződés megszűnt. Mindezekből következően a szerződésre alapított szolgáltatási díjigény, továbbá a jogellenes felmondásból eredő kártérítési igény egyaránt megalapozatlan. A kártérítési igényt alperes egyebekben az I. rendű felperest a Ptk. 340. §-a alapján terhelő kárenyhítési kötelezettségre figyelemmel összecszerűségében is vitatta.

Az elsőfokú bíróság 2010. március 19-én meghozott 15.G.41.948/2007/24. számú ítéletével alperest az I. rendű felperes részére 35.384.361 forint és különböző részösszegek után az ítéletben meghatározott kezdő időpontoktól járó késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére kötelezte arra figyelemmel, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt találta megállapíthatónak, a megadott időpontban I. rendű felperes szerződésszerűen teljesített, ezért az azonnali hatályú felmondás alaptalan, a szerződés 2007. december 31-i megszűnése időpontjáig alperes a Ptk. 201. § (1) bekezdése alapján tartozik a szerződésben meghatározott szolgáltatási díjat az I. rendű felperesnek megfizetni.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2012. február 7-én meghozott 10.Gf.40.497/2011/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította; felperes másodfokú perköltségét 510.000 forintban, az alperesét 1.410.000 forintban állapította meg, amely az 510.000 forint ügyvédi munkadíjat és a 900.000 forint jogorvoslati illetéket foglalta magában. Határozata indokolásában rámutatott, a felperes a szerződésszerű teljesítését, azt tartozott bizonyítani, hogy 2007. július 22-én az adás szerződésben előírt időpontjában a szerződésben meghatározott szakmai összetételű stáb a stúdióban készen állt a szerződéses szolgáltatás nyújtására, míg alperesre hárult a felperes szerződésszegésének bizonyítása. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperesi produkciót előállító cég képviselőjének, ... nek a tanúvallomása alapján

elfogadta, hogy a felperes szerződés szerű teljesítéséhez elégséges volt az adáskezdést röviddel megelőző megérkezés a stúdióba.

A kulcskiadási naplóban foglaltak értékelhetőségét az ellenőrzésről a közjegyzőhelyettes közreműködésével felvett jegyzőkönyv önmagában nem zárja ki, az nem minősül a Pp. 195. § (1) bekezdése szerinti közokiratnak, illetve az 1991. évi XLI. törvény 11. § (1) bekezdése szerinti, közokirati bizonyító erővel bíró ténytanúsító okiratnak. Ezért a kulcskiadási napló, illetve az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv mint egyenértékű okirati bizonyítékok tartalmi megfelelősége vitássá tehető, az általuk igazolni kívánt tény, körülmény további bizonyításra szorulhat. Nem nyert kétségmentesen tisztázást, hogy az ellenőrzés estéjén a szerződésnek mennyiben megfelelő szakmai összetételű stáb, és ténylegesen mikor jelent meg a stúdióban, illetve, hogy az ellenőrzést végzők és a stáb tagjai egymást elkerülhették-e. A perbeli telephelyen az ellenőrzéskor történtek pontos rekonstruálása elmaradt, nem tisztázott, hogy a stáb telephelyre bejutását a ... utcai portán keresztül bármilyen módon rögzítették-e, és elmaradt a ... utcai portán a kulcsfelvétel pontos körülményeinek feltárása (releváns időszakban szolgáltatást teljesítő portás végig bent tartózkodott-e, az alperes által vitássá tett kulcsfelvételi naplóbejegyzést ki rögzítette, kinek az esetleges jelenlétében, külsős cég részéről történt-e kulcsleadás, ha igen, azt az ellenőrzést végzőknek, vagy közülük a portán tartózkodónak látnia kellett-e). Mindezekre tekintettel a megismételt eljárásban a már lefolytatott tanúbizonyítás fenti szempontoknak megfelelő megismétlése, továbbá - amennyiben arra a felek bizonyítási indítványt tesznek - kiegészítése szükséges, bevonva a felperesi stáb még meg nem hallgatott tagjait, illetőleg az ellenőrzéskor a ... és ... utcai portán szolgáltatást teljesítő portásokat. Amennyiben a tanúvallomások esetleges ellentmondásai szembesítéssel nem lennének feloldhatók, célszerűnek mutatkozhat az alperes által indítványozott szemle megtartása. Amennyiben az így rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése alapján a felmondás jogszerűségére vonható következtetés, a felperes elsődleges szolgáltatási díjkövetelése, valamint - szerződészegés hiányában - másodlagos kárigénye elutasítására vezet, míg a felmondás alaptalansága esetén az alperes védekezésétől függően tartozik felperes bizonyítani az ellenőrzésen kívüli időszakban történő szerződés szerű teljesítését, e körben a szerződés IV. pontjának azon rendelkezését is értékelni kell, hogy felperes egyoldalúan nem tartozott jegyzőkönyvet felvenni, közös jegyzőkönyv hiányában az adást elfogadottnak tekintették.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla végzésében a bizonyítási teherre és a bizonyítás kiegészítésére adott iránymutatásnak megfelelően tájékoztatta a feleket a rájuk háruló bizonyítási kötelezettségről, és felhívta őket bizonyítékaik, bizonyítási indítványaik előterjesztésére. Arra tekintettel továbbá, hogy alperes a 2007. július 22-től július 30-ig - a felmondás felperesi átvételéig - terjedő időszakra érvényesített ... forint szolgáltatási díjigény tekintetében vitássá tette a felperesi teljesítést, arról is tájékoztatta felpereseket, hogy a szerződésben foglaltak a felmondás átvételéig történt teljesítését is kötelesek bizonyítani, erre vonatkozó további bizonyíték hiányában az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt.

Az I. rendű felperes bejelentette és az engedményezési szerződéssel igazolta, hogy perbeli követelése 40 %-át a per tartama alatt a II. rendű alperesre engedményezte, akinek perbelépéséhez hozzájárult. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította az I. rendű felperes pertársaként a II. rendű felperes perbelépését.

Felperesek akként tartották fenn keresetüket, hogy a 2007. szeptembertől 2007. december 31-ig terjedő időszakra elsődlegesen szolgáltatási díj, másodlagosan kártérítés címén érvényesített követelés tekintetében már nem tartottak igényt késedelmi kamatra. Előadták azt is, a 2007. július hónapra összesen ... forint szolgáltatási díjról kiállított számla alapján alperes a számla befogadását követően ... forintot teljesített, amely összegről azonban nem állapítható meg, hogy mely júliusi műsorsugárzási időpontok szolgáltatási díját foglalja magában. A júliusi szolgáltatási díjból

fennmaradó ... forint tekintetében az alperes fizetési kötelezettsége nem lehet kétséges, a szerződés szerinti műsorszolgáltatási időpontokban készült, a stábtagek által aláírt jegyzőkönyvek, valamint a felperesi stáb tagjainak tanúvallomásai bizonyítják erre az időszakra nézve is a műsorsugárzás technikai és személyi feltételei szerződés szerinti maradéktalan rendelkezésre állását, nincs további bizonyítási indítványuk.

Az alperes ellenkérelmében változatlanul a kereset elutasítását kérte. A 2007. július hónapra kiszámlázott szolgáltatási díj vonatkozásában előadta, a kiszámlázott összegnek a rendkívüli felmondás 2007. július 26-i időpontjáig időarányos 26/30 részét teljesítette a 8.886.839 forint kifizetésével. A per 2014. december 16-i utolsó tárgyalásán a 32. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten az elsőfokú bíróság kérdésére úgy nyilatkozott, vitatja azt a tényt, hogy I. rendű felperes 2007. július 22. után rendkívüli felmondás július 30-i átvétele időpontjáig teljesítette a szerződést, eleget tett készenlétben állási kötelezettségének.

Az elsőfokú bíróság 2014. december 16-án meghozott, a 32.G.40.554/2012/34. számú kiegészítő ítélettel 2015. január 29-én kiegészített 32.G.40.554/2012/32. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította, az alperes részére I. rendű felperest 900.000 forint + 27 % áfa, továbbá 846.000 forint perköltség, a II. rendű felperest 600.000 forint + áfa, továbbá 564.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte, egyebekben úgy rendelkezett, a felperesek költségeiket maguk kötelesek viselni.

Mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a perbeli bérleti szerződés I.2. pontjában és 2. számú mellékletében foglaltakra tekintettel a sugárzás 24.00 órai kezdési időpontjához képest 2007. július 22-én a szerződésszerű teljesítéshez a felperesi stábnak milyen időpontban kellett megérkeznie a munkavégzés helyszínére, és ..., ..., ..., valamint felperesi stábtagek tanúvallomásai alapján azt állapította meg, arra is figyelemmel, hogy a szerződés szerinti 1 óra felkészülési idő csak adásnapokra vonatkozott, a perbeli esetben a stábnak a készenlét kezdő időpontját megelőzően 10 perccel kellett megjelennie ahhoz, hogy a felperes szerződésszerűen teljesíthessen. Ezen idő a helyszíni tapasztalat alapján is mindenképpen kellett ahhoz, hogy a stábtagek bejussanak magába a stúdióhelyiségbe, és ott felkészüljenek az adás sugárzására vagy a készenlétre.

Ezt követően az elsőfokú bíróság annak a felperesi előadásnak a megalapozottságát vizsgálta, hogy a felperesi stábtából ... 23 óra 40 perckor felvette a portán a stúdió kulcsát, a stáb valamennyi tagja 23 óra 45 perckor már a műsorszolgáltatás helyszínén, a stúdióban tartózkodott. Rögzítette, a ... utcai portán vezetett kulcskiadási napló 2007. július 22-i bejegyzései szerint a portán 23 óra 09 perckor került leadásra egy kulcs, a perbeli stúdió kulcsát ... 23 óra 40 perckor vette át, további kulcsleadás, felvétel ezen a napon nem történt, a következő naplóbejegyzésre 2007. július 23-án 5 óra 30 perckor került sor. Arra nézve, hogy a stúdió kulcsa a portán 2007. július 22-én 23 óra 40 perckor került felvételre, ... tanúként a kulcskiadási naplóban foglaltakkal egyezően nyilatkozott. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kulcskiadási naplóbejegyzést maga ... töltötte ki és írta alá, ezért önmagában a kulcskiadási napló nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a kulcs a naplóban feltüntetett időpontban került felvételre. ... tanúvallomása sem értékelhető a kulcsfelvétel időpontját illetően a naplóban foglaltakat alátámasztó bizonyítékként, tekintettel arra is, hogy az I. rendű felperes esetleges szerződésszegését megalapozó mulasztásához kapcsolódó felelősségére tekintettel ... személyesen is érdekelt az ügyben. Nem állt rendelkezésre olyan további bizonyíték, amely a kulcskiadási naplóban ... által rögzítetteket, illetve az általa tanúként előadottakat alátámasztotta volna, figyelemmel arra is, hogy a felperesi telephely biztonsági szolgálatvezetője, ... tanúvallomása szerint annak ellenére nem volt nyoma annak, hogy 2007. július 22-én éjszaka ... az általa előadottak szerint a ... utcai portán keresztül gépjárművel belépett volna a felperesi telephelyre, hogy a beérkező gépjárművekről videó felvételnek kellett készülnie, illetve azok ki- és belépését számítógép is rögzítette. Azt, hogy a kulcs felvételére a kulcskiadási naplóban szereplő időpontban

került sor, a portás vallomása támaszthatta volna alá, felperesek azonban erre vonatkozó bizonyítási indítványt felhívás ellenére nem terjesztettek elő. Ugyanakkor dr. ... kétséget kizáróan elfogulatlan tanúvallomása, továbbá a felperesi telephelyen 2007. július 22-én tartott alperesi ellenőrzésről általa készített DVD felvétel és az ugyancsak általa felvett jegyzőkönyv (ténytanúsítvány), valamint az ellenőrzést végző alperesi munkavállalók (... , ... , ...) tanúvallomásában foglaltak a kulcskiadási jegyzőkönyvben foglaltakat és ... tanúvallomását egyaránt aggályossá teszik. E bizonyítékok alapján ugyanis megállapítható, hogy alperes alkalmazottai és a közjegyzőhelyettes 2007. július 22-én 23.00 óra körüli időben érkeztek meg az I. rendű felperes telephelyének ... utcai bejáratához, majd miután közölték a portással, hogy ellenőrzést kívánnak végezni az egyik irodában abból a célból, hogy felperes teljesíti-e a műsorszolgáltatási kötelezettségét, a portástól pedig azt a tájékoztatást kapták, hogy a stúdióba csak a portán lévő kulcs felvételével lehet bejutni, amely kulcs „a kulcsos dobozban” van, 10-15 percnyi beszélgetés után a portás ... alperesi alkalmazottat és a közjegyzőhelyettest beengedte a telephelyre a felperesi iroda megtekintése céljából. ...nna, ... és ... a porta előtt várakoztak tovább, ahol fel volt kapcsolva a villany, így a porta előtt várakozók észlelhették, ha a portán bárki megjelenik. A felperesi stúdiónál végzett ellenőrzést követően ... és a közjegyzőhelyettes 23 óra 30 perc és 23 óra 40 perc közötti időpontban érkeztek vissza a portára, ahol a többi alperesi alkalmazottal még kb. 10 percet beszélgettek, illetve a közjegyzőhelyettes lejegyezte a történeteket, majd kimentek a porta elé, ahonnan 23 óra 55 perc körüli időpontban távoztak. Mindebből az következik, hogy a felperesi telephelyen megjelent alperesi alkalmazottaknak, illetve a közjegyzőhelyettesnek mindenképpen látniuk kellett volna, ha a ... utcai portán ... 23 óra 40 perckor felveszi a stúdió kulcsát, amint arról a bíróság a helyszíni szemle során meggyőződött. ... alperesi alkalmazott egyébként is a telephelyre érkezését követően a portával szemben, attól 2,5 méterre lévő kanapéra ült le, ahonnan a szemle tapasztalatai szerint a porta egész területe belátható volt. Amennyiben ... az általa előadottak szerinti helyszínen parkolt gépkocsijával, úgy 23 óra 35 perckor már a telephelyen kellett lennie ahhoz, hogy 23 óra 40 perckor aláírja a kulcskiadási naplót. Ebben az esetben azonban mindenképpen össze kellett volna találkoznia az ellenőrzésről a stúdiótól a portára visszaérkező közjegyzőhelyettestel. Azt, hogy az ellenőrzést végző alperesi alkalmazottak és a közjegyzőhelyettes 23 óra 40 perc előtt eltávoztak volna a helyszínről, a bizonyítékok nem támasztják alá, az alperesi ellenőrzés időpontjára, körülményeire figyelemmel ugyanis teljesen életszerűtlen, hogy ebben az esetben a portás a stúdió kulcsainak felvételekor ne tett volna említést ...nak az alperesi ellenőrzésről. Az alperesi alkalmazottak és a közjegyzőhelyettes tanúvallomásában foglaltakkal szemben nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely azt támasztaná alá, hogy a portán a vizsgált időszakban nem volt felkapcsolva a villany. Ismételt meghallgatása során már ... sem állította azt határozottan; ... tanú pedig a kérdéses időpontban a helyszínen nem volt jelen, így csak általánosságban nyilatkozhatott arról, hogy az előírások értelmében 22.00 óra után mindig le volt kapcsolva a villany. Mindezeket mérlegelve az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak azt a felperesi előadást, hogy a stúdió kulcsát ... 2007. július 22-én 23 óra 40 perckor a portán felvette.

Azt sem találta megállapíthatónak, hogy a kérdéses napon 23 óra 45 perckor a felperesi stáb tagjai már a stúdióban tartózkodtak. Rögzítette, ennek bizonyítására önmagában a felperesi stáb tagjainak tanúvallomása nem alkalmas, tekintettel arra, hogy amennyiben esetlegesen személyes mulasztásukra visszavezethetően nyerne megállapítást a felperesi szerződésszegés, úgy kártérítési felelősségük is felmerülhet, ily módon pedig érdekeltnek minősülnek. Ezért a bizonyítékok mérlegelése során az ő tanúvallomásaikat csak annyiban fogadta el, amennyiben nem állt ellentétben az egyéb bizonyítékokkal.

A perben meghallgatott tanúk közül kizárólag dr. ... közjegyzőhelyettes elfogulatlansága nem lehet kétséges. Továbbá ugyancsak aggálytalan bizonyítékként fogadható el az ellenőrzés során a közjegyzőhelyettes által készített DVD felvétel, valamint az ellenőrzésről kiállított tanúsítvány mint egyszerű okirat. Az alperesi tanúk vallomásaiban is voltak ellentmondások, amelyek azonban az

előadottakat nem tették aggályossá, mert egyébként nem álltak ellentétben a közjegyzőhelyettes tanúvallomásával, illetve az általa készített DVD felvétellel és ténytanúsítvánnyal. Nem kétséges, hogy a közjegyzőhelyettes az ellenőrzés során rögzített időpontokat a saját órája alapján állapította meg, ezen időpontok és a tényleges időpont között nyilvánvalóan lehet pár perces eltérés, ez azonban reálisan legfeljebb +/- 5 percet jelenthet a pontos időhöz képest. Mindezeket mérlegelve tényként állapítható meg, hogy közvetlenül a felperesi stúdió előtt az ellenőrzés 23 óra 30 perc körül kezdődött, a stúdió ajtaja be volt zárva, azt annak ellenére, hogy becsengettek, többször hangosan kopogtak, nem nyitották ki. Ezek a tények cáfolják, hogy ... felperesi alkalmazott 23 óra 30 perc körüli időpontban még a stúdióban dolgozott volna. Abban az esetben azonban, ha ... 23 óra 30 perckor már nem volt a stúdióban, nem írhatta alá tanúként azt a jegyzőkönyvet, amely azt tartalmazta, hogy 2007. július 22-én a perbeli szerződés szerinti időtartamban a stúdióban a kapacitás, a technikai, műszaki berendezések és a személyzet hiánytalanul rendelkezésre állt. A jegyzőkönyv szerinti 24.00 órától másnap 01.00 óráig tartó munkavégzést tanúsító jegyzőkönyvet ... azért sem írhatta alá tanúként, mert saját előadása szerint is a stúdióból „valamikor késő este vagy kora este” ment el. A rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok ily módon ... tanúvallomása és a felperes szerződésszerű rendelkezésre állását tanúsító jegyzőkönyv valóságtartalmát egyaránt aggályossá teszik, így azok a felperes szerződésszerű teljesítésének bizonyítására nem alkalmasak. ... tanú azon állítását, hogy a stúdióban munkavégzésre 23 óra 45-kor már mindenki megjelent, és nem is volt semmi probléma, az alperesi ellenőrzésről csak pár nap múlva szereztek tudomást, ... tanúvallomása egyértelműen cáfolja. A tanú ugyanis úgy nyilatkozott, hogy míg a 2007. július 22-én éjszaka öt helyettesítő személytől azt a tájékoztatást kapta, hogy minden rendben volt, a következő nap reggel, amikor bement dolgozni, a főnökségtől már hallotta, hogy ellenőrzés volt. Ez a tanúvallomás ily módon egyértelműen azt bizonyítja, hogy felperes már másnap reggel tudomást szerzett az ellenőrzésről, abból következően pedig, hogy az ellenőrzésről csak az alperesi stáb tagjainak és a portásnak volt tudomása, felperes tudomásszerzése kizárólag a portástól, illetve a portás által ...nak elmondottakból származhatott. A bizonyítékok azon felperesi állítás megalapozottságát sem támasztják alá, hogy az alperesi ellenőrzést végző személyek és a stáb tagjai elkerülték egymást, mert a stábtagek a ... utcai teherportán keresztül jöttek be a telephelyre. Ezt a felperesi stábtagek vallomásán kívül más bizonyíték nem támasztja alá. A stábtagek ... utcai teherportán keresztüli belépésére nézve felperesek semmilyen további bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő annak ellenére, hogy ... biztonsági szolgálatvezető megismételt eljárásban tett, a 18. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása szerint a ... utcai portán belépő gépjárművekről készült felvételeket 5 évig őrzik, továbbá, hogy a 18/F. alatt csatolt felperesi nyilatkozat szerint a telephelyre történő behajtás engedélyezése céljából ..., ... és ... stábtagek neve, gépjárműveik rendszáma bejelentésre került. Egyebekben a perindítás időpontjáig a gépjármű behajtásokról készült felvételek őrzésének ... tanú korábbi vallomása szerinti egy éves határideje sem telt el. A bizonyítékok alapján az volt aggálytalanul megállapítható, hogy a kérdéses napon 23.00 óra és 23 óra 50-55 perc között a stúdióba történő bejutáshoz szükséges kulcsot a ... utcai portán a felperesi stáb egyik tagja sem vette fel, így 23 óra 45 perckor nem lehettek jelen a stúdióban, a szerződésszerű teljesítés feltételeit tehát felperes nem biztosította. Erre tekintettel alperes jogszerűen mondta fel azonnali hatállyal a szerződést, aminek következtében a Ptk. 321. § (1) bekezdése szerint a felek közötti szerződéses jogviszony 2007. július 30. napjával megszűnt, az ezt követő időszakra a felperesek szolgáltatási díjkövetelése ezért megalapozatlan.

A 2007. július 22-30. közötti időszakra érvényesített szolgáltatási díjigény tekintetében a Pp. 164. § (1) bekezdésére figyelemmel felperesekre hárult annak bizonyítása, hogy a szerződésben foglalt kötelezettségét az I. rendű felperes teljesítette. Ugyanakkor a 32. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten erről történt tájékoztatásukat követően felperesek úgy nyilatkoztak, e körben már eleget tettek bizonyítási kötelezettségüknek, további bizonyítási indítványt nem kívánnak előterjeszteni. A bizonyítékként csatolt, kizárólag a felperesi munkavállaló által aláírt

teljesítésigazolások (jegyzőkönyvek) azonban önmagukban a teljesítés igazolására nem alkalmasak, ehhez a szerződés IV. pontjának utolsó bekezdésére figyelemmel olyan teljesítésigazolás (jegyzőkönyv) csatolására lett volna szükség, amelyen az alperes részéről is szerepel egy arra feljogosított személy aláírása. Mindezek alapján a szolgáltatási díjigény tekintetében a kereset elutasításának volt helye.

Arra figyelemmel, hogy az alperes terhére a szerződés teljesítésének a Ptk. 313. §-a szerinti jogosulatlan megtagadása nem volt megállapítható, a kereset a kártérítési igény vonatkozásában sem vezethetett eredményre. A pervesztes felpereseket az elsőfokú bíróság pervesztességük egymás közötti 60-40 %-os arányában kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alkalmazásával mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból, továbbá az alapeljárásban lefolytatott másodfokú eljárás során felmerült, a Fővárosi Ítéltábla végzésében rögzített, jogorvoslati illetékből és ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, az alperes kerestük szerinti marasztalását kérték. Kifogásolták továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság az érvényesített követelés arányában kötelezte őket az alperes perköltségének megfizetésére, annak ellenére, hogy a csatolt engedményezési szerződésben felperesek egyértelműen úgy rendelkeztek, esetleges pervesztességük esetén a perköltséget 100 %-ban az I. rendű felperes viseli. A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértette, mert a rendelkezésre álló összes bizonyíték egybevetése helyett kizárólag az alperes által bejelentett tanúk vallomását vette figyelembe, míg a felperes által bejelentett tanúk előadásait érdekeltségükre hivatkozással annak ellenére mellőzte, hogy felperes és az általa meghallgatni indítványozott tanúk között semmilyen értékelhető kapcsolat nem áll fenn. Az ítélet ezért jogszabálysértő és megalapozatlan.

Felperesek hangsúlyozták, a perbeli szolgáltatási szerződés 1. számú melléklete szerint I. rendű felperesnek 2007. július 22-én 24.00 órai időpontban kellett a szerződésszerű teljesítés érdekében az alperes rendelkezésére állnia, ugyanakkor a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy az alperesi ellenőrzésre nem ebben az időpontban került sor, továbbá az is, hogy az alperesi ellenőrzés nem a szerződés szerinti szolgáltatás teljesítésének helyeként szolgáló stúdióban történt. Ezt bizonyítja dr. ... közjegyzőhelyettes alapeljárásban tett tanúvallomása, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy nem a felperesi stúdió, hanem a felperesi irodahelyiségének kulcsát kérték el a portástól, amely a stúdió felett, a II. emeleten volt. Mindezek alapján nem lehet kétséges, hogy a szerződés szerinti kezdési időpontban a stúdiónál alperes részéről nem volt senki.

Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal szemben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az is egyértelműen megállapítható volt, hogy a perbeli szolgáltatási szerződés I.1. és II.2. pontjában foglalt feltételeket felperes a szerződés szerinti kezdési időpontban maradéktalanul biztosította.

Az elsőfokú bíróság alaptalanul rója felperesek terhére azt, hogy felhívás ellenére sem terjesztettek elő további bizonyítékot, illetve bizonyítási indítványt, különös tekintettel arra, hogy a bizonyítás teljeskörűsége érdekében szükséges bizonyítási kötelezettségének alperes sem tett eleget, hiszen a perbeli szerződés felmondását aláíró személyek tanúkenti meghallgatására nem tett indítványt.

Azt, hogy a szerződésben meghatározott időpontban a szerződés szerinti szolgáltatásokat az I. rendű felperes nyújtotta, ezért az alperesi felmondás megalapozatlan, a perben rendelkezésre álló bizonyítékok egyértelműen alátámasztják. E körben az elsőfokú bíróság nem hagyhatta volna figyelmen kívül a kulcsiadási naplóban foglalt bejegyzést, különös tekintettel arra, hogy a napló beírásának rendje nem teszi lehetővé hamis bejegyzések megtételét, sem a bejegyzések átírására, sem utólagos bejegyzésre nincs mód. Ugyanígy nem hagyhatta volna figyelmen kívül a felperes által bejelentett tanúk felperesi állításokat maradéktalanul alátámasztó vallomásait sem. E tanúvallomások és a szigorú nyomtatványként vezetett kulcsiadási napló egyértelműen bizonyítják,

hogy a szerződés rendelkezéseinek megfelelő időpontban a stúdió teljes személyi és technikai felszereltségével együtt rendelkezésre állt.

Ezzel szemben az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelése során figyelembe vett alperesi tanúvallomások és egyéb bizonyítékok nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy 2007. július 22-én 24.00 órakor a szerződés szerinti kezdési időpontban felperes nem tett volna eleget a szerződésben meghatározott szolgáltatás nyújtási kötelezettségének. E bizonyítékok figyelembevétele mellett sem lehet ugyanis kétséges, hogy a kérdéses napon 24.00 órakor az alperes részéről még a stúdió környékén sem tartózkodott senki. A DVD felvételen olvasható dátum tanúsága szerint ugyanis a stúdió környékén a felvétel 22 óra 25 perc és 22 óra 28 perc között készült; a közjegyzőhelyettes alapeljárásban tett tanúvallomása szerint az ellenőrzést végző alperesi alkalmazottak és a közjegyzőhelyettes 23.00 és 00.00 óra között az épület előtt várakoztak, ahonnan 23 óra 55 perckor eltávoztak. Az alapeljárásban történt meghallgatása során ...nna alperesi tanú is úgy nyilatkozott, azt megelőzően, hogy 23 óra 55 perckor gépkocsival elhajtottak a porta elől, már 15 percet a kocsiban töltöttek. Az alapeljárás során ... is lényegében ezzel azonos vallomást tett, ugyanakkor a megismételt eljárásban történt ismételt meghallgatása során a felperesi telephelyre érkezés időpontját már 23.00 óra, illetve 23 óra 05 perc körüli időpontra tette. Mindezek az ellentmondások alkalmatlanná teszik a tanúvallomásokat az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alátámasztására.

Kizárólag feltételezésen alapul továbbá az elsőfokú ítélet azon ténymegállapítása, hogy a perbeli időszakban a porta előtt fel volt kapcsolva a villany. Ez egyébként is ellentmond a portai belső világításra vonatkozó belső működési szabályzatnak, amely úgy rendelkezik, hogy este 22.00 óra után csak a portásfülke olvasólámpája és a két keszonrendszerű, bejárati ajtó között elhelyezett lámpa világított.

Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt is, hogy 2009. január 15-i előkészítő iratában maga az alperes nyilatkozott úgy, hogy tanúi az épület előtt, a bejárat melletti részen tartózkodtak. Innen azonban a telephelyre nem lehetett belátni, függetlenül attól, hogy a portán égett-e a villany vagy sem. A helyszíni szemle során az elsőfokú bíróság a „beláthatóságot” nem arról a helyszínről vizsgálta, ahol az alperes tanúi ténylegesen álltak. ... vallomásából továbbá az is megállapítható, hogy az alperesi tanúk nemcsak hogy oldalt álltak, de a gépkocsiban adminisztráltak, és csupán a portásfülkét figyelték. Nyilvánvaló, hogy ilyen körülmények között semmiképpen nem észlelhatték azt, hogy az alperesi stáb tagjai a ... utcai porta felől megérkeztek a telephelyre, illetve a stúdióba.

Egyébként is életszerűtlen az alperesi tanúk viselkedése, akik a stúdió elől 23 óra 28 perckor, a ... utcai porta elől pedig 23 óra 55 perckor eltávoztak anélkül, hogy megvárták volna az éjfélt. Az is érthetetlen, miért nem kérdezték meg távozásuk előtt a portást, hogy időközben nem vette-e fel valaki a kulcsot.

Az elsőfokú ítélet indokolásával szemben ... tanúvallomása nem alkalmas ... azon előadásának megdöntésére, hogy 23 óra 45 perckor már a felperesi stáb valamennyi tagja munkakezdésre megjelent a stúdióban. Az ítéletnek e két vallomás összevetésével kapcsolatos megállapításai, következtetései feltételezéseken, nem pedig mérlegelésen alapulnak. Nem lehet kétséges, hogy felperes is csak 2007. július 30-án, az alperesi felmondásból értesült az ellenőrzésről, amiből nyilvánvalóan következik, hogy arról ... tanú sem szerezhette korábban tudomást.

Az elsőfokú ítélet azon ténymegállapítása is megalapozatlan, hogy 23 óra 50-55 percig a portán a felperesi stáb egyik tagja sem vette fel a kulcsot. Ez a megállapítás ellentétes ... és a felperesi stáb többi tagjának vallomásával, továbbá azzal a megcáfolhatatlan ténnyel, hogy a stábból 4 embernek is volt kulcsa a stúdióhoz.

Az ítéletnek az a megállapítása, hogy amennyiben a stáb az adásidő előtt legalább 10 perccel nem jelenik meg, úgy a 24.00 órai kezdési időpontra alperes nem állhat készen a teljesítésre, és így késedelembe esik, azon túl, hogy megalapozatlan, ellentétes ... alapeljárásban tett, a Fővárosi Ítéltábla által elfogadott azon vallomásával, hogy az adás előtt 10 perccel nem kell jelen lenni.

A perben rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapíthatóan a közjegyzőhelyettes 23 óra 25 perc és 23 óra 28 perc között tartózkodott a stúdió előtt, majd az onnan 200 m-re lévő portára távozott, ahol a többi alperesi alkalmazottal együtt olyan helyen tartózkodott, ahonnan sem a stúdió épülete, sem maga a stúdió nem volt látható, 23 óra 55 perckor pedig az alperesi ellenőrzést végző személyek már a porta előtt is eltávoztak. Mindebből egyértelműen következik, hogy nem állapíthatták meg azt, hogy 24.00 órakor a szerződés szerinti sugárzás kezdő időpontjában a stúdió zárva volt. Ily módon pedig nem nyer bizonyítást, hogy 2007. július 22-én a szerződés szerinti 24.00 órai műsorsugárzási kezdő időpontban felperes nem állt készen a teljesítésre, ezért szerződésszegést követett el. A felperesi szerződésszegés bizonyítottsága hiányában felperesek megalapozottan tartanak igényt a kereset szerinti összegben a szolgáltatási díjra, illetve az alperes kártérítés címén történő marasztalására.

A 2007. július 22. és július 30. közötti időszak szolgáltatási díja iránti igény elutasítása körében az elsőfokú bíróság ítélete azért is nyilvánvalóan téves és megalapozatlan, mert a szerződés a felmondás jogszerűsége esetén is 2007. július 30-án szűnt meg, így módon az alperesi felmondás az ezt megelőző időszakra járó szolgáltatási díj tekintetében az alperes fizetési kötelezettségét nem érinti.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla végzésében foglaltaknak maradéktalanul eleget téve megismételte és kiegészítette a korábbi tanúbizonyítást, a tanúvallomások közötti ellentmondások tisztázása érdekében szembesítésekre is sor került, továbbá az az eredeti látási viszonyokat modellező időpontban megtartott helyszíni szemlén a ... utcai porta, az onnan a stúdióhoz vezető út, valamint a stúdió épület és a perbeli videó felvételen látható ajtók, illetve lépcsőház is megtekintésre került. A perbeli ellenőrzés éjszakáján a ... utcai, illetve a ... utcai portán szolgálatot teljesítő portások Fővárosi Ítéltábla végzésében foglaltak szerinti tanúkenti meghallgatására, továbbá a ... utcai portán esetlegesen rögzített gépkocsi belépési adatok feltárására azért nem kerülhetett sor, mert erre vonatkozó bizonyítási indítványt felperesek bírói felhívás, illetve annak ellenére nem terjesztettek elő, hogy a perben rájuk hárult annak bizonyítása, hogy a felperesi stáb valamennyi tagja megfelelő időpontban megérkezett a stúdióba, és készen állt a szerződésszerű teljesítésre.

A megismételt eljárásban kiegészített bizonyítás eredményére alapítva az elsőfokú bíróság megalapozottan, a bizonyítékok eljárási szabályoknak megfelelő, okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, és abból helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a 2007. július 22-én éjszaka történt alperesi ellenőrzés időpontjában a felperesi stáb szerződésszerű rendelkezésre állása nem állapítható meg, különös tekintettel arra, hogy a helyszíni ellenőrzés során jelenlévő, arról ténytanúsítványt készítő, mindkét peres féltől független és vitathatatlanul érdektelen dr. ... közjegyzőhelyettes megismételt eljárásban 2014. december 16-án történt újabb meghallgatása során tett tanúvallomása alapján nem lehet kétséges, hogy az általa készített ténytanúsítvány lezárására 23 óra 55 perckor került sor, továbbá, hogy eddig az időpontig a stúdió kulcsát a ... utcai portán senki nem vette fel. Ebből okszerűen következik, hogy megalapozatlan az a felperesi állítás, hogy a stúdió kulcsát ... 23 óra 40 perckor vette fel a portán.

A közjegyzőhelyettes megismételt eljárásban tett tanúvallomásában foglaltak helytállóságát nem teszik aggályossá a felperesi fellebbezésben kifogásolt ellentmondások, ugyanis a közjegyzőhelyettes megismételt meghallgatásakor az elsőfokú bíróság tisztázta, azok abból eredtek, hogy a közjegyzőhelyettes nem emlékezett pontosan az ellenőrzésen jelenlévő alperesi csoport pontos létszámára, tagjaira, ugyanakkor kifejezetten előadta azt is, ez nem zárja ki, hogy a ... házaspár (... és ...) is jelen volt.

E körben továbbá a felperesi fellebbezésben hangsúlyozott azon körülménynek sincs jelentősége, hogy a közjegyzőhelyettes által készített DVD felvételen a felvétel készítés időpontjaként tévesen

mi szerepel. A perben ugyanis kezdettől fogva nyilvánvaló volt, hogy a felvevő berendezés beépített órája nem a tényleges időt mutatta, ugyanakkor a közjegyzőhelyettes és dr. ... közjegyző tanúvallomása alapján aggálytalanul megállapítható, hogy a ténytanúsítványban az időpont rögzítésére csakis azt követően kerülhetett sor, hogy annak helyességéről a közjegyzőhelyettes meggyőződött, tisztázta a pontos időt. Erre tekintettel nem lehet kétséges, hogy a közjegyzőhelyettes által készített ténytanúsítványban foglaltak rögzítésére 23.00 óra és 23 óra 55 perc között került sor. Az időpontok tekintetében az alperesi tanúk vallomásai, illetve a ténytanúsítvány közötti ellentétek abból erednek, hogy sok év távlatából a tanúk az időpontokra már nyilvánvalóan nem emlékezhetnek percre pontosan, továbbá abból, hogy az ellenőrzésen résztvevők órái között is lehetett néhány perc eltérés, amit az elsőfokú bíróság is értékelt akként, hogy a ténytanúsítványban rögzített időpontokat +/- 5 perc „bizonytalansági tényező” figyelembevételével fogadta el.

A ténytanúsítvány egyebekben a fellebbezésben előadottakkal szemben kizárólag az előzményeket és a felek közötti szerződéses jogviszony ismertetését tartalmazó részében alapul az alperes előadásán, annak tényét azonban, hogy az ellenőrzés időpontjában a felperesi szolgáltatás „nem állt rendelkezésre”, a közjegyzőhelyettes saját személyes helyszíni tapasztalata alapján állapította meg és rögzítette az okiratban. Nyilvánvalóan alaptalan a felperesek azon fellebbezési előadása is, hogy a ténytanúsítvány tartalmi megfelelősége a Fővárosi Ítéltábla végzése szerint is vitatható, az ítéltábla ugyanis végzésében csak azt állapította meg, hogy a ténytanúsítványt nem tekinti közokiratnak, annak érdemi megállapításait, valóságtartalmát azonban nem minősítette aggályosnak, vitathatónak.

Alperes kiemelte azt is, a felperes perbeli követelését kezdettől fogva arra az állításra alapította, hogy az alperesi ellenőrzés estéjén a stúdió kulcsát a portán ... vette fel, és ő nyitotta ki a stúdiót a többi stábtagnak. Ehhez képest teljesen új az a fellebbezési előadás, hogy az alperesi ellenőrzés során a portástól valójában nem is stúdió, hanem az iroda kulcsát kérték el, a portás pedig az iroda kulcsára mondta azt, hogy nem vette fel senki. Ennek - a jóhiszemű pervitel követelményével is ellentétes - felperesi előadásnak a megalapozatlanságát bizonyítja, hogy a DVD felvétel alapján egyértelmű, hogy a közjegyzőhelyettes 23 óra 30 perc körül az I. emeleti stúdió és a II. emeleti iroda ajtaját egyaránt zárva találta, és azokat kopogtatásra, csengetésre sem nyitotta ki senki, így mindkét helyiség kulcsának a portán, illetve a felperesnél kellett lennie. Emellett az alperesi tanúk egybehangzó vallomásai alapján sem lehet kétséges, a közjegyzőhelyettes a portástól az I. rendű felperesi stúdióba történő bejutás lehetőségére kérdezett rá, a 2010-ben tett tanúvallomásáról készült tárgyalási jegyzőkönyvben pontatlanul szerepel az „iroda” kifejezés.

A fellebbezésben előadottakkal szemben annak sincs jelentősége, hogy az ellenőrzés során alperes „csak” a ... utcai bejáratot és portát tartotta szemmel, hiszen a perben nem volt vitás, hogy a felperesi telephelyre a ... utca és a ... utca felől is be lehetett jutni, mint ahogy az sem, hogy a felperes állítása szerint a ... utca felől kocsival érkező ...nak a kulcsok felvételéhez mindenképpen be kellett mennie a ... utcai portára. Az pedig, hogy onnan, ahol az alperesi ellenőrzést végzők várakoztak, látható volt a ... utcai portásfülke, az elsőfokú bíróság által lefolytatott szemle egyértelműen tisztázta, felperesek megalapozatlanul vitatják a szemle eredményét.

Ugyancsak új tényként állítja a felperesi fellebbezés azt, hogy a felperesi stábból 4 embernek volt kulcsa a stúdióhoz, akik oda a porta érintése és ... közreműködése nélkül bejuthattak és be is jutottak még a kezdési időpont előtt. Ezt az állítást semmilyen bizonyíték nem támasztja alá. Ugyanakkor egyértelműen cáfolja az, hogy a felperesi stábtagek közül meghallgatásuk során kizárólag ... nyilatkozott úgy, hogy saját kulcsa volt a stúdióhoz. ... azonban a perbeli estén nem dolgozott. Felperesi állítást cáfolja továbbá, hogy korábban felperesek az eljárás kezdetétől fogva azt állították, az éjszakai stábtagek ...t követően érkeztek, és csak azért tudtak bejutni a stúdióba, mert az ajtót a portán felvett kulccsal ... már kinyitotta.

Ugyancsak cáfolja a felperesek fellebbezési előadását, hogy meghallgatása során ... felperesi tanú sem tudott arról, hogy a portán leadott példányokon kívül másik kulcs is létezne. Egyebekben pedig

a ... utcai portán, ahol a felperesi stáb állítólagos tagjai vallomásaik szerint autójukkal behajtottak a felperesi telephelyre, és ahol a biztonsági rendszer rögzítette az autók rendszámát, kellett volna, hogy legyen nyoma annak, ha a felperesi stáb bármelyik tagja belép a területre. Ennek ellenére felperesek e körben bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, ami az ő terhükre értékelendő, különös tekintettel arra, hogy az éjszakai portások meghallgatása és a gépjármű behajtási adatok egyaránt a felperesi állítások szempontjából lettek volna fontos bizonyítékok.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság ... tanúvallomását is helytállóan értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a tanú csak úgy szerezhette tudomást a következő napon az alperesi ellenőrzésről „a főnökségtől”, ha az ellenőrzés ténye ekkor már a felperesnek is tudomására jutott. Ebben az esetben viszont nyilvánvalóan valótlan ... azon állítása, hogy neki a kulcs állítólagos felvételekor a portás nem tett említést az ellenőrzésről. Ez az állítás egyébként is nyilvánvalóan életszerűtlen az ellenőrzés időpontjára és egyéb körülményeire is figyelemmel.

Tévesen tartalmazza a fellebbezés azt is, hogy a bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság a felperesi tanúk vallomásait nem vette figyelembe. Az ítélet indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi tanúvallomásokat is figyelembe vette, értékelte, azonban mérlegelésük alapján azt állapította meg, hogy valóságtartalmukhoz „nyomatékos kétség fér”, figyelemmel arra, hogy önmaguknak, a többi tanú vallomásának és a perben bizonyított egyéb tényeknek is ellentmondanak, továbbá arra, hogy a tanúk elfogultsága is megállapítható.

Annak, hogy alperes nem indítványozta a szerződés felmondását aláíró személyek tanúkénti meghallgatását, az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan nem tulajdonított jelentőséget, hiszen a megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla végzésében foglalt iránymutatás szerint bizonyítandó tényekre nézve ezen személyek egyikének sem volt közvetlen tudomása.

Megalapozatlanul kifogásolja a fellebbezés azt is, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy az alperesi felmondásra tekintettel a szerződés 2007. július 30-i megszűnését állapította meg, a felperesek 2007. július 22-30-ig terjedő időszakra vonatkozó szolgáltatási díjigényét is megalapozatlannak találta. Felperesek ugyanis kifejezett bírói felhívás ellenére sem terjesztettek elő bizonyítékot arra nézve, hogy a szerződés szerinti szolgáltatás teljesítése ebben az időszakban megtörtént.

Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor felpereseket az általuk érvényesített követelés arányának megfelelően kötelezte az alperes javára megítélt perköltség megfizetésére, mert sem a bíróságot, sem az alperest nem köti a felperesek között létrejött azon megállapodás, hogy a perköltséget 100 %-ban az I. rendű felperes viseli.

A kiegészített ítélettel szembeni felperesi fellebbezések az alábbiak szerint kisebb részben megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak megfelelően lefolytatott megismételt eljárásban a rendelkezésre álló bizonyítékok eljárási szabályoknak megfelelő mérlegelésével, értékelésével a tényállást helyesen állapította meg, és abból túlnyomó részt helytálló jogi következtetést levonva utasította el a felperesek keresetét. A Fővárosi Ítéltábla a felperesi fellebbezéseket kizárólag a 2007. július hónapra érvényesített szolgáltatási díjkövetelés egy része tekintetében találta megalapozottnak.

A hatályon kívül helyező végzés megismételt eljárásra vonatkozó útmutatása szerint az elsőfokú bíróságnak a felek bizonyítási indítványaitól feltételezetten az azonnali hatályú alperesi felmondás jogszerűsége kérdésében kellett állást foglalnia, azt kellett vizsgálnia, megállapítható-e az I. rendű felperesi jogelőd terhére olyan, a szolgáltatási szerződés VI.2. pontjában nevesített szerződésszegés, amely alapul szolgált az azonnali hatályú felmondásra.

Az elsőfokú bíróság teljes körűen lefolytatta a felek által indítványozott bizonyítást, szembesítéssel megkísérelte feloldani a tanúvallomások közötti ellentmondásokat, és a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, indokolási kötelezettségének minden releváns körülményre részletesen kitérve maradéktalanul eleget téve állapította meg a felperesi szerződésszegést, és ebből eredően az azonnali hatályú alperesi felmondás jogszerűségét.

Olyan új adatot, hivatkozást, amely alapul szolgálhatna az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és az abból levont jogi következtetés felülmérlegelésére, a felperesek fellebbezéseikben nem adtak elő, lényegében korábbi perbeli előadásait és hivatkozásait tartották fenn, amelyeket az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában részletesen értékelt.

A fellebbezésben nívumként megjelenő azon hivatkozások, hogy az alperesi ellenőrzés során nem a stúdió, hanem az iroda kulcsáról volt szó, illetve, hogy a felperesi stáb tagjai közül többeknek is volt kulcsa a stúdióhoz, szintén nem szolgálhattak alapul az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és az arra alapított jogi álláspont tekintetében az elsőfokú ítélet felülmérlegelésére. A felperesek ugyanis a perben a szerződésszerű teljesítés körében mindvégig azt állították, hogy a felperesi stáb tagjait ... engedte be a stúdióba, ahova a ... utcán általa 23 óra 40 perckor felvett kulccsal jutott be. A helyszíni ellenőrzés során a közjegyző által készített tanúsítványból és DVD felvételtől ugyanakkor aggálytalanul megállapítható, hogy az alperesi ellenőrzésre a stúdióba került sor, továbbá az is, hogy a stúdió kulcsát ... a ... utcai portán nem vette fel 23 óra 40 perckor. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállás felülmérlegelésével történő megváltoztatására, eltérő jogi következtetés levonására, a fellebbezésben előadottak sem szolgálhattak alapul, az ellentmondástól mentes, zárt logikai láncot képező, mérlegeléssel megállapított tényállás a másodfokú bíróságot is köti, annak felülmérlegelésére nincs eljárásjogi lehetőség.

A 2007. július havi bruttó ... forint (... forint + áfa) szolgáltatási díjról 2007. július 31-én ... számon kiállított felperesi számla bruttó ... forint összegű részleges alperesi kifizetésére tekintettel érvényesített bruttó ... forint szolgáltatási díjkövetelésre nézve a Fővárosi Ítéltábla álláspontja a következő.

A szolgáltatási szerződés II. pontjában és 2. számú mellékletében a felek az alperes által adásnaponként fizetendő szolgáltatási díjat különböző összegekben határozták meg attól függően, hogy a műsorsugárzásra a szerződés szerinti mindhárom ... csatornán, vagy csak egyes csatornákon kerül sor. Mindhárom csatornán történő műsorsugárzás esetén napi 290.000 forint + áfa, az ... és a ... csatornákon történő sugárzás esetén pedig napi 254.000 forint + áfa szolgáltatási díjban állapodtak meg. A szerződés IV.3. pontjának utolsó bekezdése továbbá amellet, hogy rögzítette, az adásokat követően naponta mindkét fél részéről aláírt jegyzőkönyv készül, azt is kimondta, ha nem készül jegyzőkönyv, az adás elfogadottnak tekintendő. A felek tehát a teljesítés igazolásának tárgyában készült közös jegyzőkönyv hiányában egy „vélelmezett teljesítésben”, a teljesítés „vélelmezett elfogadásában” állapodtak meg.

Kétségtelen, hogy 2007. április 21-ét követően műsorsugárzásra már nem került sor. Ugyanakkor a 2007. április 21-én és április 23-án a felperesnek küldött alperesi e-mailekből, valamint a felek ezt követő magatartásából aggálytalanul megállapítható, hogy a szerződést továbbra is hatályosnak, rendelkezéseit változatlanul irányadónak tekintették akként, hogy bár műsorsugárzás nem történik, a szerződésben meghatározott adásnapokon felperes a stúdiót a szerződés szerinti technikai eszközökkel és személyzettel továbbra is köteles az alperes rendelkezésére bocsátani, készenlétben tartani, alperes pedig ennek ellenértékéért adásnaponként a szerződésben meghatározott szolgáltatási díjat tartozik fizetni.

Mindezekből következően a felek jogviszonyára a szerződés IV.3. pontjának a „vélelmezett teljesítésre”, közös jegyzőkönyv hiányában a felperesi teljesítés „vélelmezett elfogadására” vonatkozó rendelkezését is változatlanul irányadónak kell tekinteni.

Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a július havi felperesi teljesítést vizsgálva a felperesek terhére értékelte azt a körülményt, hogy az alperes által vitássá tett, 2007. július 22-től 2007. július 30-ig - a felmondás hatályosulásának időpontjáig - terjedő időszakra nézve nem áll rendelkezésre mindkét fél részéről aláírt teljesítésigazolási jegyzőkönyv, és a júliusi teljesítésről kiállított számla alapján érvényesített ... forint összegű szolgáltatási díjkövetelést a teljesítés bizonyítottsága hiányában teljes egészében elutasította.

Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy miután a 2007. július 22-i (vasárnapi) adásnap tekintetében a szerződés szerinti felperesi teljesítés ténye a már kifejtettek szerint nem nyert bizonyítást, erre a napra a szerződés rendelkezései szerinti teljesítési vélelem sem érvényesülhet, így felperesek szolgáltatási díjra sem tarthatnak igényt. Miután a szerződés 1. számú melléklete erre a napra az ... és a csatornán történő műsorsugárzást írt elő, a 2. számú melléklet szerinti 254.000 forint + áfa, azaz bruttó 304.800 forint szolgáltatási díj felpereseket nem illeti meg.

Ugyanígy nem jár szolgáltatási díj felpereseknek a felmondás hatályosulását követő 2007. július 31-i (keddi) adásnapra, amelyre a szerződés 1. számú melléklete mindhárom csatornán történő műsorsugárzást írt elő, így az erre a napra eső szolgáltatási díj összege 290.000 forint + áfa, azaz bruttó 348.000 forint.

Ezen összegeket levonva a 2007. júliusi számlából ki nem fizetett ... forint szolgáltatási díjból, a 2007. július hónapra érvényesített felperesi szolgáltatási díjigény 1.052.361 forint és járulékai erejéig megalapozott, amely összeget alperes az engedményezési szerződés szerint 40-60 %-os arányban köteles a felperesek részére megfizetni. Ily módon tehát a 2007. júliusi díjigény vonatkozásában a felperesi fellebbezés részben megalapozottnak bizonyult.

Ezt meghaladóan a Fővárosi Ítéltábla felperesek fellebbezését az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének a felpereseket a perköltség viselésére pernyertességük arányában kötelező rendelkezése vonatkozásában is megalapozatlannak találta, tekintettel arra, hogy az engedményezési szerződés felperesek által hivatkozott 7. pontjának rendelkezése a felperesek egymás közötti jogviszonyára irányadó, ezzel szemben a bíróságnak a perköltség viseléséről a Pp. rendelkezései alapján kell döntenie.

Miután az I. rendű és a II. rendű felperesek egyszerű pertársaságot alkotva önállóan érvényesítenek eltérő összegű igényt az alperessel szemben, a Pp. 78. §-ában, valamint 81. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a perköltséget is pernyertességük-pervesztességük arányában tartoznak viselni.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a felperesek keresetét teljes egészében elutasító ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, alperest az I. rendű felperes, illetve a II. rendű felperes részére a rendelkező részben foglaltak szerinti összeg megfizetésére kötelezte, egyebekben - a keresetet elutasító és a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezések tekintetében - az ítéletet ugyancsak a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a perköltség viselése körében azt is mérlegelve, hogy a felperesek pernyertessége fellebbezésük részbeni eredményességére figyelemmel is csak olyan kismértékű, amelyre tekintettel felperesek pervesztesnek minősülnek.

A Fővárosi Ítéltábla a pervesztes felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, míg a felperesek illetékfeljegyzési joga

folytán le nem rótt jogorvoslati illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2016. február 2.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: